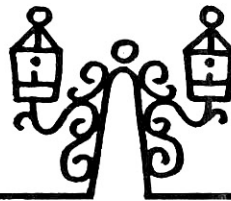

Panu

Terveisiä Wittenbergistä!

Wittenbergistä hyvinkin, mutta pitänee tarkentaa: Lutherstadt Wittenbergistä, sillä se on tämän historiallisen kaupungin virallinen nimi, minkä tulini tietämään, kun kuusi vuotta sitten ensimmäisen keran suuntasin matkani tähän Lutherin kaupunkiin. Silloin vasta. Tapahtui DDR:n viimeisenä syksynä, joutuinpa jopa näkemään DDR:n viimeisen paraatin, ainakin Wittenbergissä viimeisen, luulen.

Valitettavasti se paraati jäi valokuvaamatta, mikä johtui siitä, että tulini suoraan poliisilaitokselta ja olin paitsi äkämystynyt, myös hieman levoton. Mitään pahaa en tosin ollut tehnyt, mutta olin joutunut hankalaan puhutteluun, kun en ollut tiennyt, että minun kaupunkiin saavuttuani olisi pitänyt ilmoittautua poliisille. Enhän ollut ilmoittautunut Itä-Berliinissäkään enkä Halles-
sa, jossa tosin olinkin ollut tavallaan "valtiovieras." Oli asiaa yliopiston arkistoon, joka oli kohdellut minua erittäin ys-

tävällisesti. Tuskin koskaan olen niin upeassa sviitissä majailut kuin silloin, omaan laskuuni tosin.

Kerrottakoon tässä, että Lutherin yliopisto on jo yli 160 vuotta sitten siirtynyt Halle'een, joka on Oulun ystävyyskaupunki, se itäinen Partnerstadt. Arkistoineen kaikkineen. Wittenbergissä jatkaa, tavallaan, Lutherin aikaista opetusperinnettä vain pappisseminaari, joka kylläkin toimii Luther-Hausiin liittyvässä linnamaisessa pihapiirissä, rakennuksessa, joka Martinuksen jälkeisenä aikana rakennettiin ylioppilaiden asuntolaksi. Luther-Haus museoineen samoin kuin vieressä saman Collegestrassen varrella oleva Melanchton-Haus ovat kyllä tutustumisen arvoisia muinaismuistoja!

Siis Lutherstadt Wittenberg! Saksassa on myös Wittenberge -niminen kaupunki, joka sekin taisi kuulua Itä-Saksaan. Keskimmaisella matkallani 1990 minulla jo oli yhtyneen Saksan suurlähetystön

hankkima rautatiliippu siihen Wittenbergiin, johon olin mennossa, mutta nyt huomasin, vasta matkalla, että lippuni olikin mutkattu Wittenbergen kautta, kun en ollut puhunut mitään Lutherista. Tämä kaupunki, painotekstistä päätellen isompi kuin Lutherin kaupunki, sijaitsee Magdeburgista suoraan pohjoiseen, jokseenkin Hampurin-Berliinin akselilla, jälkimmäisestä luuteeseen.

Sen verran maantietoa!

Pelkäsini, että matkareitin muuttaminen olisi ollut vaikeaa, olen joskus kokenut Saksan rautatieviranomaiset byrokraateiksi, mutta ei mitään: reitti muuttui vaivattomasti, kun "sihteerini" sen selvitti hyvällä saksan kielellä. Sitäpaitsi haluamani matka Göttingenistä laskettuna oli Hallen kautta lyhyempi.

Kirjoitan ja kuvitan tämän niin kuin kuvitan, koska nyt on pikkujoulujen aika. Siis terveisiä Lutherstadt Wittenbergin joulupukilta! Kuvasin hänet

em. Collegestrassella 18. marraskuuta, jolloin sinnekin jo odotettiin lumipyryä. Tämä vanha katu läpi vanhan Wittenbergin on kaupungin tärkein kauppakatu. Lavantainen aamupäivä kun oli, väkeä riitti. Hinnat ovat kuitenkin jo valtakunnallisella tasolla, minkä haikeudella totesin, kun muistin ensimmäisen käyntini.

Sama jouluhullutus siis sielläkin jo marraskuun puolivälissä, niin — paljon aikaisemminkin. Ensimmäiset joulupukit tapasin jo Sveitsin eteläisimmällä raja-asetamalla, pienessä vanhanaikaisen idyllisessä Brigissä, jossa etelästä junaillessamme ehdin tovin spatseerata. Ja silloin oli vasta 10:s marraskuuta. Niinpä en enää laivalla hämmästynyt-kään, vaikka upean Symphonian "kävelykatu" olikin muuttunut joulukaduksi.

Pikkujouluja en harrasta, mutta toivotan nyt kuitenkin rauhallista ja mahdollisimman epäkaupallista joulunodotusaikaa itse kullekin Oulussa!

Lutherstadt Wittenbergin joulupukki ja tonttu huolitsijani, sihteerini, kantajani ja vetäjäni, tuo vasemmanpuoleinen lapsenlapsi.